

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 2P/66/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8514204042
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Danko Majdáková
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2014:8514204042.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Stará Ľubovňa samosudkyňou Mgr. Dankou Majdákovou v právnej veci starostlivosti súdu o mal. A. O. S., nar. XX.XX.XXXX a mal. V. M. S., nar. XX.XX.XXXX, obaja bytom D.. Z. O., č. XXXX/XX, XXX XX Z. H., zastúpení kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Starej Ľubovni, detí rodičov A. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom D.. Z. O., č. XXXX/XX, občan SR a V. S., nar. XX.XX.XXXX, bytom ul. R. č. XXX/X, P., občianka SR v konaní o zmenu výkonu rodičovských práv a povinnosti k mal. deťom takto

rozhodol:

I. Súd m e n í rozsudok Okresného súdu v Starej Ľubovni č.k. 4C/112/2012-67 zo dňa 15.01.2013 vo výroku o úprave práv a povinnosti rodičov k mal. A. O. S., nar. XX.XX.XXXX a mal. V. M. S., nar. XX.XX.XXXX tak, že:

1. Mal. A. O. S., nar. XX.XX.XXXX a mal. V. M. S., nar. XX.XX.XXXX sa zverujú do osobnej starostlivosti otca A. S., nar. XX.XX.XXXX, ktorý ich bude zastupovať a spravovať ich majetok.

2. Matka, V. S., nar. XX.XX.XXXX je povinná prispievať na výživu mal. A. O. S. sumou 140 eur mesačne, na výživu mal. V. M. S. sumou 110 eur mesačne, ktoré výživné je povinná platiť vždy do 15-tého dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca A. S., počnúc dňom 05.07.2014.

II. Dĺžné výživné za obdobie od 05.07.2014 do 24.11.2014 v sume 1 167,50 eur sa matke V. S. p o v o ľ u j e splácať v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur splatných spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky.

III. V prevyšujúcej časti sa návrh z a m i e t a.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov tohto konania

o d ô v o d n e n i e :

Návrhom doručeným súdu dňa 17.07.2014 otec mal. detí žiadal, aby súd zmenil rozsudok Okresného súdu v Starej Ľubovni sp. zn. 4P/ 112/2012 zo dňa 15.01.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.02.2013, tak aby obe mal. detí boli zverené do jeho osobnej starostlivosti, matka aby bola zviazaná platiť výživné pre mal. A. O. v sume 160 eur a pre mal. V. M. v sume 140 eur, počnúc dňom vykonateľnosti rozhodnutia o vydaní predbežného opatrenia.

Návrh odôvodnil tým, že rozvodovým rozsudkom boli obe mal. detí zverené do osobnej starostlivosti matky, matka začiatkom júna 2013 odišla do Anglická, s tým, že od uvedenej doby bola doma iba raz

v mesiaci január 2014 po dobu 3 týždňov. O mal. detí sa starala jej matka - stará matka detí S. N. s pomocou sestry matky O. O.. Stará matka má vážne zdravotné problémy, v dôsledky ktorých nie je schopná mal. deťom zabezpečovať starostlivosť. Matka mal. detí nie je ochotná sa vrátiť na Slovensko, preto na jeho návrh bolo vydané predbežné opatrenie, ktorým boli detí dočasne zverené do jeho starostlivosti. V súčasnosti detí bývajú v jeho domácnosti, zabezpečuje im všestrannú starostlivosť.

Uznesením č.k. 2P/66/2014-15 zo dňa 22.07.2014 ustanovil mal. deťom kolízneho opatrovníka Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Stará Ľubovňa.

Uznesením č.k. 2P/66/2014-16 z 22.07.2014 súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach.

Na pojednávaní otec trval na zverení oboch mal. detí do jeho starostlivosti, z dôvodu, že matka sa dlhodobo zdržiava v Anglicku, kde vycestovala v júni 2013. Ďalej uviedol, že detí sú v jeho starostlivosti od 05.07.2014, v období od júna 2013 do júla 2014 sa o detí starala ich stará matka. Zo strany matky navrhol určiť výživné v sume 300 eur pre obe detí, teda v rovnakej výške ako bol zaviazaný on.

Ďalej opísal svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery.

Matka so zverením detí do starostlivosti otca súhlasila, potvrdila, že do Anglicka vycestovala v júni 2013, pričom detí ostal i v starostlivosti jej matky a sestry, od 5.7.2014 sú detí v starostlivosti ich otca. S navrhovanou výškou výživného matka nesúhlasila, uviedla, že v jej schopnostiach je platiť výživné pre dcéru v sume 50 eur a pre syna v sume 40 eur

Ďalej opísala svoje osobné, majetkové a zárobkové pomery.

Kolízny opatrovník na pojednávaní navrhol obe detí zveriť otcovi a matku zaviazat' výživným podľa návrhu otca.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom rodičov mal. detí, kolízneho opatrovníka, oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov ako aj oboznámením sa s obsahom pripojených spisov tunajšieho súdu sp. zn. 4P/112/2012 a 4C/122/2014 na základe čoho ustálil tento skutkový stav:

Manželstvo rodičov mal. detí bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 4P/112/2012 zo dňa 15.01.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 05.02.2013. V časti úpravy rodičovských práv a povinností na čas po rozvode bola schválená rodičovská dohoda

.na základe ktorej boli obe mal. detí zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na výživu mal. A. O. sumou 160 eur a na výživu mal. V. M. sumou 140 eur. Styk otca s mal. deťmi nebol upravený.

V tom čase bola matka živnostníčkou venovala sa dekorácií svadobných miestností a prípravám miestností na spoločenské podujatia. Jej príjem činila suma cca 1200 eur, z ktorej realizovala odvody poisťovniam (zdravotné, dôchodkové a nemocenské) v sume 180 eur, výdavky na domácnosť deklarovala sumou 400 eur ako aj životné poistenie pre detí a seba 317,72 eur.

Otec bol živnostníkom s príjmom 380 eur mesačne, jeho matka mu mesačne prispievala sumou 700 až 1000 eur na výdaje. Mesačné výdaje deklaroval sumou 850,19 eur a ročné sumou 341,03 eur.

Uznesením č.k. 4P/111/2014-14 zo dňa 26.06.2014 boli obe mal. detí dočasne zverené do osobnej starostlivosti otca, súčasne otcovi bolo uložené podať do 31.07.2014 návrh na začatie konania o úpravu rodičovských práv a povinností k mal. deťom. Predbežné opatrenie nadobudlo právoplatnosť dňa 07.08.2014 a vykonateľnosť dňa 26.06.2014.

Zo správy kolízneho opatrovníka (čl. 71) mal súd preukázané, že obe mal. detí žijú v spoločnej domácnosti s otcom v jeho štvorizbovom byte. Každé z mal. detí má svoju detskú izbu kompletne zariadenú.

Mal. A. O. je žiačkou 9. Ročníka ZŠ, stravuje sa doma, nosí okuliare, je zdravá. Z jej vyjadrenia mal súd preukázané, že otec sa o nich dobre stará, majú zabezpečené všetko čo potrebujú. Otec jej zaplatil doučovanie, nemeckého jazyka (dvakrát do týždňa) a raz do týždňa slovenský jazyk a matematika. Súhlasila s tým, aby bola zverená otcovi.

Mal. V. M. je žiakom 6. Ročníka základnej školy, je zdravý. Pri osobnom pohovore uviedol, že otec sa o nich dobre stará, venuje sa im, aj on súhlasil s tým, aby bol zverený otcovi.

Zo správy kolízneho opatrovníka ďalej vyplýva, že výdaje na detí (podľa vyjadrenia otca) súvisia so zakúpaním ošatenia, stravy, hygienických potrieb, školských potrieb a pomôcok. Dcére otec uhrádza doučovanie týždenne 20 eur za nemecký jazyk, 7 eur týždenne za slovenský jazyk, 7 eur týždenne za matematiku, synovi doučovanie za nemecký jazyk 10 eur týždenne, za plavecký kurz 10 eur na školský rok a týždenne za bazén 1,5 eur.

Otec pracuje ako samostatne zárobkovo činná osoba v oblasti gastronómie, je konateľom spoločnosti Hala Marianna, s.r.o. a zároveň zamestnancom tejto firmy na polovičný úväzok za rok 2014 deklaroval príjem cca 150 eur mesačne, podľa opisu mzdového listu je jeho príjem 155,32 eur mesačne. Z výkazu o príjmoch a výdavkoch za 1. Polrok 2014 vyplýva, že mal príjmy v sume 67 656 eur a výdaje v sume 77 361 eur, v roku 2013 mal príjmy v sume 97 878 eur a výdaje 90 203 eur. Poberá prídavky na detí v sume 47,04 eur.

Vlastní polyfunkčný dom v hodnote 700 tis. Eur, je spoluvlastníkom ďalšieho polyfunkčného domu v hodnote 300 tis. Eur, ako živnostník vlastní 5 aut, na 3 spláca leasing. Jeho mesačné náklady na bývanie činí suma cca 200 eur mesačne.

Matka na Slovenskú má pozastavenú živnosť, za rok 2013 podala daňové priznanie podľa ktorého jej vznikol základ dane vo výške 4 001,95 eur.

V Anglicku pracuje ako recepčná, podľa jej tvrdenia za rok 2013 zarobila v Anglickú sumu 7 737 libier, z toho zaplatila daň 532 libier, odvody 339 libier a za bývanie 1 425 libier. Za rok 2014 zarobila 10 004 libier, z toho zaplatila daň 1 175 libier, odvody 808 libier, na bývanie 2 850 libier, telefón 260 libier, na domácnosť 708 libier, na ošatenie 1 404 libier, na stravu 2 149 libier, na lieky 598 libier, na cestovné 1 682 libier, na svoje školné 4 500 libier. Ďalej matka uvádzala, že má od sestry požičanú sumu 1000 eur a nedoplatok na plyn 750 eur a platí cestnú daň 500 eur.

Z predložených listinných dokladov vyplýva, že jej priemerný mesačný príjem sa pohybuje v závislosti od počtu odpracovaných hodín od 1290 do 1 830 libier (september 1830,84 - libier, august 1290,04 libier, júl 1 480,81 libier, jún 1 482,24 libier).

Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

Podľa § 26 Zákona o rodine, ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine, rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 25 a 26 sa použijú primerane.

Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

Podľa § 24 ods. 5 zákona o rodine súd pri rozhodovaní o zverení maloletého dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov dbá na právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati. Rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, môže sa práva na pravidelné informovanie sa o maloletom dieťati domáhať na súde.

Podľa § 43 ods. 1 Zákona o rodine, maloleté dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. V konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa maloletého dieťaťa, má maloleté dieťa právo byť vypočuté. Názoru maloletého dieťaťa musí byť venovaná náležitá pozornosť zodpovedajúca jeho veku a rozumovej vyspelosti.

Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

Podľa ods. 2 citovaného zákonného ustanovenia, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

Podľa ods. 3 citovaného zákonného ustanovenia, každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

Podľa ods. 4 citovaného zákonného ustanovenia, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

Podľa ods. 5 citovaného zákonného ustanovenia výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa ods. 6 citovaného zákonného ustanovenia ak je maloleté dieťa zverené do striedavej osobnej starostlivosti rodičov, súd pri určení výživného prihliadne na dĺžku striedavej osobnej starostlivosti každého rodiča alebo súd môže rozhodnúť aj tak, že počas trvania striedavej osobnej starostlivosti rodičov výživné neurčuje.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 76 ods. 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa § 77 ods. 1 Zákona o rodine právo na výživné sa nepremlčuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania. Výživné pre maloleté dieťa možno priznať najdlhšie na dobu troch rokov spätne odo dňa začatia konania, ak sú na to dôvody hodné osobitného zreteľa.

Podľa § 154 ods. 1 O.s.p. pre rozsudok je rozhodujúci stav v čase jeho vyhlásenia.

Podľa § 159 ods. 3 O.s.p. len čo sa o veci právoplatne rozhodlo, nemôže sa prejednávať znova.

Podľa § 163 ods. 1 O.s.p. rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných

.dávok alebo na plnenie v splátkach možno na návrh zmeniť, ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Právne posúdenie vecí:

Po predmetom konania je návrh otca na zmenu rozvodového rozsudku v časti zverenia mal. detí tak, aby obe mal. detí boli zverené do jeho starostlivosti a matka aby bola zviazaná výživným pre mal. A. O. v sume 160 eur mesačne a V. M. v sume 140 eur mesačne.

Súd vo všeobecnosti pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností vždy prihliadne predovšetkým na záujem maloletého dieťaťa, ako aj na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu budúceho výchovného prostredia. Je teda vždy potrebné dbať na to, aby sa zabezpečili čo najpriaznivejšie podmienky pre zdarný a zdravý vývoj dieťaťa a na jeho citové väzby k tomu - ktorému rodičovi. V prípade rozhodnutia súdu o zverení dieťaťa do osobnej starostlivosti jedného z rodičov zákon výslovne určuje, že súd v tomto smere dbá o to, aby bolo rešpektované právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo toho rodiča, ktorému nebude maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti na pravidelné informovanie sa o maloletou dieťaťi, ktoré mu má poskytnúť rodič, ktorému dieťa bolo zverené do osobnej starostlivosti.

Zmena pomerov odôvodňuje v súlade s § 26 Zákona o rodine zmenu rozhodnutia o výchove maloletého dieťaťa vtedy, ak iné okolnosti prevažujú nad požiadavkou stálosti výchovného prostredia dieťaťa. Tak je tomu obvykle v tých prípadoch, v ktorých sa skôr vykonaná úprava výchovy maloletého dieťaťa stane vzhľadom na zmenu pomerov úpravou, ktorá naďalej nezabezpečuje najpriaznivejšie podmienky pre zdarný vývoj dieťaťa.

Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení, hmotnoprávnou podmienkou toho, aby súd mohol o veci opakovane rozhodnúť je zmena pomerov. V zmysle judikatúry je potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu. Avšak len vtedy môžu byť dôvodom na zmenu rozhodnutia, keď sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia rozsudku.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že došlo k zásadnej a podstatnej zmene pomerov od času rozhodnutia vo veci 4P/112/2012.

V tom čase boli obe mal. detí zverené do osobnej starostlivosti matky, matka sa zdržiavala na území Slovenskej republiky v mieste trvalého bydliska. Od júna 2013 sa matka zdržiava v Anglicku, na Slovensko chodí len sporadicky, cca raz do roka. Detí v období od júna 2013 do júla 2014 boli v starostlivosti ich starej matky a tety. Matka pred súdom vyjadrila súhlas s tým aby detí boli zverené

otcovi, keďže v Anglicku zatiaľ hodlá zostať, na územie Slovenska sa nemieni vrátiť. Taktiež obe deti pred kolíznym opatrovníkom vyjadrili súhlas s tým, aby boli zverené otcovi.

Prvoradým hľadiskom pri rozhodovaní súdu bol záujem detí.

Súd na základe vykonaného dokazovania, predovšetkým vyjadrení rodičov a vysloveného názoru mal. detí, pre zabezpečenie čo najpriaznivejšieho duševného vývinu mal.

.detí dospel k záveru, že najpriaznivejším a najviac rešpektujúcim záujmy mal. detí, je zverenie oboch mal. detí do osobnej starostlivosti otca.

Súd mal preukázané, že otec je spôsobilý deti vychovávať (dovoľuje mu to tak fyzický ako aj psychický zdravotný stav, má vytvorené vhodné prostredie) o osobnú starostlivosť o deti má záujem.

Z uvedených dôvodov súd zveril mal. A. O. a V. M. do osobnej starostlivosti otca, ktorý bude oprávnený deti zastupovať a spravovať ich majetok.

Pri určení výšky výživného, súd v zmysle citovaného § 62 ods. 4 Zákona o rodine vychádzal jednak z potrieb oprávneného, teda mal. detí, ako aj z možností a schopností rodičov.

Cieľom citovaných zákonných ustanovení (§ 62 Zákona o rodine) je bezpochyby zvyšovať mieru rodičovskej zodpovednosti tým, že pred potreby rodiča kladie zákon potreby dieťaťa, t.j. každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb. V citovanom zákonom ustanovení sú zároveň určené všeobecné hľadiská, na ktoré súd prihliada pri určení vyživovacej povinnosti a to sú schopnosti, možnosti a majetkové pomery oboch rodičov, s prihliadnutím na odôvodnené potreby oprávneného dieťaťa. Rozsah vyživovacej povinnosti musí byť určený tak, aby zodpovedal príjmom a majetkovým pomerom oboch rodičov, pričom je nutné vziať do úvahy i zárobkové možnosti každého z rodičov, ktoré sú závislé od ich pracovnej kvalifikácie, vzdelania, obratnosti a schopnosti. Výživným sa rozumie uspokojovanie všetkých životných potrieb toho, komu má byť poskytované. Výživou dieťaťa je zabezpečovanie všetkých životných potrieb pre jeho všestranný rozvoj po stránke fyzickej ale i duševnej. Náklady na hradenie životných potrieb dieťaťa teda predstavujú úhradu za bývanie, vrátane poskytovaných služieb, ošatenie, dopravu, hygienu, kultúru, náklady spojené so školou, či prípravou na budúce povolanie, náklady spojené s trávením voľného času dieťaťa, jeho záľubami a podobne. Všetky tieto náklady predstavujú výdavky na bežné potreby dieťaťa, ktoré predstavujú obvyklú základnú mieru všetkých nevyhnutných potrieb nutných pre život kultúrneho človeka. Súd je pri posudzovaní a hodnotení východísk na určenie výživného povinný postupovať diferencovane v každom konkrétnom prípade a nesmie zostať na určitých striktných hraniciach, čo je v rozpore so záujmom dieťaťa, nakoľko dieťaťu je zo zákona priznané právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Z uvedeného teda vyplýva, že určenie výživného je individuálne v každom jednom prípade, avšak vodiacou zásadou na strane povinného je miera jeho schopností, možností a majetkových pomerov a na strane oprávneného - dieťaťu zase zásady, že deti majú právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov, pričom životná úroveň oboch má byť približne rovnaká. Rozdielnosť životnej úrovne oboch rodičov sa teda musí premietnuť do výšky vyživovacej povinnosti toho z nich, s ktorým dieťa nežije v spoločnej domácnosti a súd je zároveň povinný zohľadniť skutočnosť, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Na druhej strane je však nevyhnutné zdôrazniť, že každý rodič má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb, pričom nie je podstatné, či ide o životné potreby rodiča alebo iné potreby.

Je nutné uviesť, že vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem, môže byť plnená osobnou starostlivosťou, čiastočne tiež starostlivosťou o domácnosť, druhou formou je poskytovanie vecných plnení, napríklad

bývanie alebo stravovanie a treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhradzovanie potrieb dieťaťa.

Mal. A. O. má 14 rokov, od septembra 2014 je žiakom 9. ročníka, nosí okuliare, je zdravý. Otec okrem bežných výdajov jej hradí doučovania v celkovej výške 34 eur týždenne.

Mal. V. M. má 12 rokov, je žiakom 6. ročníka, je zdravý, taktiež chodí na doučovania za ktoré otec platí týždenne 10 eur.

Otec pred súdom deklaroval príjem zo závislej činnosti v sume cca 150 eur mesačne, príjem zo živnosti za rok 2013 podľa jeho tvrdenia nemal, keďže mal vysoké výdaje.

Priemerný príjem matky od júla do septembra 2014 bol vo výške 1 520 libier, pričom matka pred súdom tvrdila, že je schopná platiť výživné pre obe deti len v sume 90 eur, pretože v Anglicku má vysoké výdaje.

Vychádzajúc z výkladu ustanovenia § 62 Zákona o rodine, vzhľadom na zistený skutkový stav, keďže dieťa má právo na rovnakú životnú úroveň ako rodič a výživné má prednosť pred inými výdajmi, súd dospel k záveru, že pri priemernom mesačnom príjme 1 520 libier je v schopnostiach a možnostiach matky platiť na výživu mal. A. O. sumu 140 eur a pre výživu mal. V. M. sumu 110 eur mesačne. Opakovane súd zdôrazňuje, že každý rodič v danom prípade matka má povinnosť v prvom rade zabezpečiť výživu dieťaťa a až následne má právo využiť zostávajúce finančné prostriedky na uspokojenie svojich potrieb, pričom nie je podstatné, či ide o životné potreby rodiča alebo iné potreby.

Súd má za to, že takto stanovené výživné je dostatočné na zabezpečovanie všetkých životných potrieb maloletých detí, pre ich všestranný rozvoj po stránke fyzickej, ale i duševnej s poukazom na skutočnosť, že aj otec má voči deťom vyživovaciu povinnosť, ktorú je povinný plniť vo veku mal. detí (14 a 12 rokov) aj v peňažnej forme, nakoľko výzvam osobnej starostlivosti o dieťa v tomto veku už ustupuje do úzadia.

Za daného stavu súd návrh otca nad určené výživné zamietol.

Moment počiatku vyživovacej povinnosti súd ustálil dňom 05.07.2014, teda dňom kedy sú deti faktický v osobnej starostlivosti otca.

Súd má za to, že v danom prípade v zmysle § 77 ods. 1 Zákona o rodine je daný dôvod hodný osobitného zreteľa na to aby bolo výživné priznané pred dňom podania návrhu na súdu (návrh podaný 17.07.2014), keďže otec sa skutočne o detí staral od 05.07.2014.

Otec žiadal priznať výživné odo dňa vykonateľnosti predbežného opatrenia. Predbežné opatrenie bolo vykonateľné dňa 26.06.2014, avšak detí ako sám otec pred súdom

.uviedol sú v jeho domácnosti od 05.07.2014, teda neskôr, čo podľa názoru súdu je nedôvodné.

Súd zároveň zaviazal matku mal. detí zaplatiť dlžné výživné za obdobie od 05.07.2014 do 24.11.2014 vrátane, t.j. ku dňu vyhlásenia rozsudku vo výške 1 167,50 eur, ktoré povolil matke splácať v zmysle § 160 ods. 1 O.s.p. v pravidelných mesačných splátkach po 100 eur spolu s bežným výživným pod hrozbou straty výhody splátok pri nezaplatení čo i len jednej splátky.

Súd pri výpočte dlžného výživného vychádzal z priznaného mesačného výživného vo výške 250 eur na obe deti, čo za uvedené obdobie činí sumu 1 167,50 eur (júl 27 dní á 8,06 eur, august, september, október po 250 eur, november 24 dní á 8,33 eur na deň).

Podľa zhodných vyjadrení oboch rodičov matka za uvedené obdobie na výživu detí ničím neprispela.

V prevyšujúcej časti, t.j. v časti určenia výživného na sumu 250 eur pre obe deti do 05.07.2014 súd návrh zamietol ako nedôvodný.

V závere je nutné zdôrazniť, že rodičovi, ktorému mal dieťa nebolo zverené do osobnej starostlivosti sú zachované všetky rodičovské práva a povinnosti, tento rodič nie je pozbavený práva dieťa vychovávať. Je na ňom aby využíval možnosti na to aby mal na výchovu dieťaťa vplyv.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, pretože sa jedná o veci starostlivosti súdu o maloleté deti, ktoré možno v zmysle § 81 ods. 1 O.s.p. začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie
- .
- f) skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),
- g) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného

zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.